

KANCLERZY (1) *sb m*

N sg kancl(e)rzy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Najwyższy urzędnik państwa polskiego, kierujący archiwum i kancelarią królewską:

*Szereg: »kanclerzy i podkanclerzy«: Kánclerzy y Podkánclerzy pieczęći Krolá vmárłego potłukli/ á inłze im ná tho mieyfce dano od krolá młodego. *BielKron* 425v.*

Cf **KANCLERZ**

AL